

Temps de solidaritat i d'esperança

Dll, 29/11/2021 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

La decisió del Govern d'aplicar del certificat digital COVID (el "passaport covid") en determinades activitats a casa nostra ha tornat a revifar el debat ciutadà sobre l'afectació als drets fonamentals que les autoritats generen en les seves actuacions per pal·liar les conseqüències de la pandèmia.

Els defensors argumenten que l'aplicació del passaport covid en espais tancats no essencials pot ajudar a reduir el nivell de contagi en situacions on el risc és més elevat, que una implantació pot ajudar que Catalunya encari un Nadal sense grans tensions i que, en definitiva, és una mesura més per abordar la sisena onada de la pandèmia i mantenir les activitats essencials (laborals i educatives) i els desplaçaments necessaris per a les persones. Els detractors esgrimeixen raons relacionades amb les implicacions de tipus moral que comporta i els perills lliberticides que aferma aquest precedent, en especial sobre la llibertat individual i la dignitat de la persona, que són sotmeses i limitades pel que qualifiquen com un difús "bé comú", especialment associat amb els limitats recursos del sistema sanitari.

Un debat al carrer sobre el que també els tribunals han tingut ocasió de pronunciar-se, entre d'altres qüestions perquè les propostes que fa l'executiu sobre l'aplicació d'aquestes mesures s'ha de sotmetre a autorització o ratificació judicial en la mesura en què poden afectar uns drets fonamentals, concretament la igualtat, la intimitat i la protecció de dades de la persona.

En les seves conclusions, els jutges argumenten que la limitació resulta necessària per permetre la coexistència pacífica amb els altres drets fonamentals i amb els béns constitucionalment protegits que es tradueixen, en aquest cas, en una potent presència del dret a la vida i a la integritat física, i a la defensa i protecció de la salut dels ciutadans. I quan sotmeten a ponderació la possible vulneració del dret a la intimitat, subratllen que és cert que es tracta d'una informació mèdica, però les connotacions que imposa la situació de pandèmia, el caràcter massiu de la vacunació i la solidaritat que comporta la protecció i ajuda entre tots, en aquest cas devaluen la preeminència de la intimitat.

Les persones tenim tot el nostre dret i podem apel·lar a la llibertat individual per negar-nos a ser vacunats. Però podem plantejar-nos i reflexionar, si per exemple a Catalunya, que actualment té 5,9 milions de persones amb la vacunació completa (el 74,9% de la població, del qual el 84,1% dels més grans de 12 anys), on seriem ara si tothom hagués pres la mateixa decisió...

A l'escola, reflex de les realitats, ens trobem en ocasions davant situacions que, lluny de contemplar-les com a simples espectadors, hem d'acabar prenent decisions entorn un debat que ens genera dubtes, incerteses... Des de la nostra perspectiva d'educadors ens plantejem el sentit últim d'aquests discursos, dels posicionaments davant aquesta nova circumstància que poden prendre els qui ens envolten i nosaltres mateixos. De com transmetre missatges de serenor, respecte, objectivitat, solidaritat, esperança...

La pandèmia ho ha redimensionat tot, posant en quarantena les previsions de

l'evolució política, social, econòmica... També la nostra situació personal, familiar i relacional. Ja ho hem comentat en diverses ocasions. És un temps en què ens hem pogut sentir inundats pels dubtes, per la tristesa o per la por.

Ha arribat el temps d'Advent, el temps d'esperança. Recordant la lectura ahir, primer diumenge d'Advent, quan Sant Pau exhorta els cristians de Tessalònica: "Vosaltres vaureu rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor". En aquests temps de pandèmia, siguem persones d'esperança, i sembrem-la, juntament amb la solidaritat tant necessària en aquests moments. Potser és possible recomençar i refer alguns dels camins en aquest món que ens toca viure, aportant el nostre humil discerniment per millorar una situació que, sovint, a tots ens depassa. Visquem i compartim un Advent esperançat.